

2

ALLY

Ozdobit tomu Krasoňovi pizzu byla největší psina, co jsem si užila za... No, to je fuk.

Řekněme prostě, že život byl poslední dobou na hovno. A otravovat se s takovým nevrlym panákem – jak to, že se ti kretění poslední dobou tak množí? –, který vypadal, jako by vytančil ze stránek nějakého magazínu, byl rozhodně zlatý hřeb. Což hodně vypovídalo o mé současné situaci.

Neměla jsem čas myslet na následky svojí provokace. V podobné životní krizi se člověk prostě neohlíží.

Až to bude všechno za mnou, dopřeju si dovolenou na pláži. Tam mě bude trápit jedině to, jestli mám dost dlouhé brčko, aby dosáhlo až na dno koktejlové sklenice.

„U dvanáctky chtějí platit, Ollie,“ oznámil mi přísně George, můj šéf a nejnevrlejší italský děda, jakého jsem v životě potkala. Dělal, jako bych poslední čtyři hodiny hosty ignorovala, ne je obskakovala. Nastoupila jsem před třemi týdny a on se ještě neobtěžoval zapamatovat si moje jméno. Nenamáhala jsem se ho to naučit. Ten chlap střídá servírky jako čerství rodiče vlhčené ubrousky.

Aspoň že platí včas. Na tom záleží.

„Už běžím,“ řekla jsem mu.

Mangová margarita, tu si dám na té pláži, rozhodla jsem se, vzala talíře a protlačila se kuchyňskými lítačkami.

Než se té margarity dočkám, bude mi nejspíš šedesát, ne zralých devětatřicet – díky, žes mě na ten věk upozornil, Krasoni –, ale napravím, co je třeba napravit. Jiné řešení není.

Lokál sice zoufale potřeboval zgruntu předělat a možná i přestavět, ale působil útulně a pohostinně.

Co kdybych se nabídla, že za pár šupů navíc budu po práci i uklízet?

„Už se to nese,“ zaspívala jsem a položila před ně talíře.

Té ženské s drsnáckým sestřihem a v kožené sukni, pro kterou bych klidně vraždila, se smajlík, kterým jsem jí pizzu ozdobila, zřejmě zamlouval. Zasmála se tak, jak to dělají bohatí lidé. Ne moc hlasitě a rozhodně přitom nechrochtala.

Kdežto Krason se na svou pizzu zaškaredil. Měl obličej přímo dělaný na mračení. Mohutná čelist se vyrýsovala ještě ostřeji, když zat'ál zuby. Ledové oči, které se nemohly rozhodnout, jestli jsou modré, nebo šedé, se přimhouřily.

Uff. V koutcích očí měl drobné vrásky, přímo k sežrání.

Odkdy mě láká nevrlost a neomalenost? Moje vagina si zřejmě myslela, že odteď.

Nebylo to zas *tak* dávno, co jsem ji naposled pustila do akce. Ale teď se asi zhlédla ve velkém stylu. Paráda. Ještěže mám v dohledné budoucnosti práce nad hlavu a nemám čas zkoumat její nové nevhodné choutky.

„Můžu vám přinést ještě něco?“ nabídla jsem se coby zosobněná úslužnost.

„Tak, a dost,“ houkl Krason, hodil ubrousek na stůl a vyklouzl z boxu. „My dva si promluvíme o tom, že se s hosty jedná s respektem.“

Vstal a sevřel mi dlouhé prsty kolem zápěstí.